

ученикъ плаща за квартира, храна и учение по 30 крони месечно.

Но каква целъ преследва това заведение? Е ли то едно професионално или допълнително училище по обикновенъ теркъ, едно срѣдно училище, гимназия, университетъ? Най-повърхностно запознаване съ живота въ него ще открие за всѣкиго, че то не е нито едното, нито другото, нито третото. — „Безумие е да се мисли, ми казваше директорътъ, че вътре въ петъ месеца презъ зимата и въ 3 презъ лѣтото младежитъ ще могатъ да получатъ достатъчно професионални знания. Но това не е и нашата целъ. Нашето училище е общообразователно, но не и като обикновенитъ такива . . . То е университетъ, една за друга, въ която се буди и подхранва човѣшкиятъ духъ и то въ името на единъ възвишенъ народенъ и общечовѣшки идеалъ. Презъ най-хубавитъ години на младостта, тия синове и дъщери на нашето село, сбрани тукъ въ едно семейство, въ една идеална община, срѣдъ най-чиста радостъ и красота учатъ спасителнитъ пжтища на самопомощта и се поставятъ въ най-близко единение съ духовния животъ на своя народъ. За много младежи и девизи времето прекарано тукъ с най-свѣтлиятъ моментъ отъ живота имъ. Не сж малко ония отъ тѣхъ, които правятъ непосилни спестявания, за да могатъ да постъпятъ въ училището. Не сж рѣдки и случаитъ, когато момчета и девизи

при задомяването си поставятъ като условие на бждещитъ си другари да прекаратъ курса на народния университетъ. . . **Задачата на нашето училище е не да откъсне младежитъ отъ професията имъ, а като ги задържа въ нея, да издигне тѣхния вътрешенъ животъ, да облагороди сърдцата имъ, да разшири погледа имъ, да създаде по-дълбоко разбиране за културната работа на народа, по-високо обществено и политическо съзнание.** Въ центъра на цѣлата наша образователна работа стои: „духовното събуждане на младежта и отъ двата пола“, както сж се изразявали още старитъ наши учители. . . Чистъ идеализъмъ да насажда, дейни и характерни граждани да създава, това е главната задача на данския селски университетъ, а не да дава на първо мѣсто практически и полезни знания; последното е „задача на професионалнитъ и занаятчийски училища“, съ повишенъ гласъ завърши тоя истински народенъ човѣкъ.

Цѣлиятъ животъ въ селския университетъ е пропитъ отъ горния духъ. Да, едно истинско семейство, въ което се коватъ добродетелитъ на най-възвишена общественостъ.

Следъ привръщане на полската работа тукъ се събиратъ всички бивши питомци на университетата — и стари и млади, мъже и жени, богати и бедни — и прекарватъ 3—4 дена въ най-мило и